

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ενας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο, γειά σου.

Έχουμε πει πολλά για το χθες, είναι όμως και κάτι σημερινά που μας συγκλονίζουν όλους. Για την πατρίδα μιλάω που όσο κι αν έχουμε προσγειωθεί στη δική μας τη ζωή εδώ, δεν μπορούμε να μην ανησυχούμε. Υστερα δεν είναι μόνο η ευημερία της Ελλάδας, το φαινόμενο της αλλαγής, του σκοτεινού αύριο παρατηρείται κι εδώ. Μόνο που ο κίνδυνος δεν είναι άμεσος. Η δύναμη και η αποκλειστικότητα των Τραπεζών, οι πολυεθνικές που αναπτύσσονται, οι πωλήσεις δημοσίων φορέων σε ιδιωτικά χέρια είναι σημεία εισοχώρωσης ξένων δυνάμεων στη χώρα. Πουλήθηκε το Μέντικέαρ, πουλήθηκε το Χόμεκεαρ, δημόσιες υπηρεσίες σε ιδιωτικές επιχειρήσεις. Το σκέψεισαι;

Στην Ελλάδα έδωσαν και έδωσαν γνωρίζοντας ότι δεν μπορεί να το πληρώσει. Δανείζεις κάποιον που ξέρεις ότι δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του; Και τώρα οι όροι για την πληρωμή του χρέους αβάσταχτοι και αδυσώπιτοι. Και αδιάλλακτοι οι δανειστές. Και καμία ένδειξη, μνεία ή προοπτική για ανάπτυξη, για δημιουργία και πρόοδο, κάτι που να προβλέπει στην χαλάρωση της θηλιάς. Κι ακόμα αφού είναι τεκμηριωμένο, αναγνωρισμένο ότι το υπέδαφος είναι πλούσιο σε ορυκτά γιατί δεν ενεργούν να γίνει η εκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου για να πληρωθεί το χρέος; Είναι κι ένα άλλο, η φοροδιαφύγη, για να το πούμε έτσι ευγενικά, το άγριο κλέψιμο. Ήταν μόνο ο ένας που δικάσανε και που θα βγεί σε λίγο κι αυτός; Αν οι ξένοι είναι τόσο....συνεπείς, γιατί δεν βάνουν όρους να βρεθούν τα λεφτά εκείνα αντί να ζητάνε να τα πάρουν από τους μισθούς και τις ουντάξεις;

Ετσι, Γιώργο μου, κάτι απλές σκέψεις με κοινό νου, που μπορεί να τις κάνει καθένας. Βλέπουμε πως πίσω από όλα είναι κάποιες δυνάμεις που πάνε να επιβάλλουν την μεγάλη αλλαγή, την παγκοσμιοποίηση. Αυτό είναι το πρόβλημα των καιρών μας. Γιατί πρέπει να είναι αφελής κανείς για να δέχεται τις νέες δοξασίες και διακρηγύεις.

Για μία μόνο κουλτούρα για να συνεννοούνται όλοι οι λαοί, που δεν θα είναι πλέον λαοί, θα είναι απλά ανθρωποι, ανθρωπάκια, εξαρτήματα μπχανών.

Γιατί κι αυτή η παράνομη μετανάστευση νομίζεις είναι τυχαία; Καταλαβαίνω την προσφυγιά, αλλά εδώ πρόκειται για μετανάστευση των λαών.

Σκέφτηκε παλιά, κανείς να πάει σε άλλη χώρα χωρίς άδεια και να ζητάει και δικαιώματα; Αν θέλουν να τους βοηθήσουν μπορούν να τους βοηθήσουν στις χώρες τους.

Ζούμε σε παράξενες εποχές, κοσμογονικές. Δεν ξέρω αν θα φτάσουν στη μία κυβέρνηση, που δεν θα είναι αντιπροσώπευση, αλλά δεν νομίζω πως θα καταφέρουν ποτέ να επιβάλλουν μία κουλτούρα, έναν τρόπο διαβίωσης. Και θα ήθελα να ξέρω σε ποιές αρχές θα θεμελιώθει αυτή η μία κουλτούρα. Θα έχει ελευθερία σκέψης, δικαιούνται, ατομικότητα, σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα; Ας είναι. Εμείς θα πεθάνουμε ανθρώπινοι και εύχομαι να αργήσει όσο γίνεται ή να τη διαλύσει στο δρόμο μια καταιγίδα, ένας κεραυνός. Κι εμείς να είμαστε καλά, ζήσαμε τη ζωή που μας δόθηκε, όπως τη ζήσαμε ως τώρα και με τις λύπες της και τις χαρές της.

Π Α Ρ Α Τ Α Ι Ρ Ο Ι

Έτσι μόνοι που μείναμε μόνοι κι αδέομεντοι μπορούμε να επικοινωνούμε με τα πάντα. Να ουνευρισκόμαστε με τα πάντα. Και πάντα για πάντα να μένουμε μόνοι, αδέομεντοι, παράταιροι κι ελεύθεροι,

Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γειά σου και σένα Γρηγόρη,

Συμφωνώ απόλυτα και με όλες τις παρατηρήσεις σου, που δείχνουν πόσο ανθρώπινος παρέμεινες μέσα σ' έναν απάνθρωπο κόσμο που κατασκεύασαν οι άπονες εξουσίες, όπως λέει και το τραγούδι. Παράδειγμα η Ελλάδα μας, πάντα της Δημοκρατίας, πάς φιλοξε-

αν οι πληροφορίες που τού είπα είναι αληθινές; Στο τέλος δεν θα έπεφτε από την καρέκλα του γελώντας όταν εξακρίβωνε πως δεν είχα περιουσιακά στοιχεία;

Αν είχαμε παραμείνει στην ελληνικότατη δραχμούλια μας, σήμερα δεν θα κινδυνεύαμε από χρεοκοπία. Θυμάσαι, καλέ φίλε, τί έκανε ο Μαρκεζίνης όταν την εποχή τού Παπάγου η πατρίδα μας αντιμετώπισε μεγάλα προβλήματα; Έκανε 50% υποτίμηση της δραχμής έναντι τού δολαρίου, έγιναν φτηνά τα προϊόντα μας για εξαγωγές, έγιναν φτηνά τα ταξίδια για τούς τουρίστες στην Ελλάδα και γλιτώσαμε την χρεοκοπία. Θυμάσαι και το τραγουδάκι της εποχής εκείνης «Τριάντα (δραχμές) το δολάριο και όλα πάνε φίνα, τριάντα το δολάριο και ζήτω η Αθήνα;» Το ίδιο θα έκανε και η σημερινή κυβέρνηση, γιατί είναι προτιμότερο να πληρώνεις ακριβά τα εισαγόμενα προϊόντα παρά να τρως σκουπίδια.

Εγώ, πάντως, δεν αποκλείω την περίπτωση να ψηφίσουν «ναι» οι Ελληνες που έστω επιβιώνουν, αδιαφορώντας για τα εκατομμύρια συνανθρώπων τους που βασανίζονται καθημερινά, με δικαιολογία «μένουμε στην Ευρώπη και στο ευρώ», λες και αν ψηφίσουν «όχι» οι Ευρωπαίοι θα σπάνουν την Ελλάδα και θα τη μεταφέρουν στην Αφρική. Η Ελλάδα είναι στην Ευρώπη και θα παραμείνει στην Ευρώπη γεωγραφικά και συναιθηματικά. Γιατί «Ευρώπη» δεν είναι ο μισάνθρωπος Σόιμπλε, ούτε η Μέρκελ και ο Γιούγκερ, αλλά εκατομμύρια κοινοί θυντοί που αγαπούν την Ελλάδα, τον πολιτισμό της και τούς Ελληνες. Είναι αυτοί που αγαπούν τις φυσικές ομορφιές της και την επισκέπτοντα κάθε χρόνο, ή αγοράζουν σπίτια για να ζούν εκεί όλο τον χρόνο. Είναι και αυτοί που αναγνωρίζουν ότι η Ελλάδα φυλάει τα σύνορα της Ευρώπης, ότι η Ελλάδα έσωσε με ποταμούς αίματος των παιδιών της την Ευρώπη από το μίασμα του ναζισμού και ίσως γι' αυτό μάς μισεί θανάσιμα ο Σόιμπλε. Και επειδή η ελπίδα πεθαίνει τελευταία, ελπίζω πως οι δημοκράτες Ευρωπαίοι θα ανατρέψουν τούς εχθρούς μας με μια νέα πρόταση που δεν θα πνίγει την οικονομική ανάπτυξη της πατρίδας μας, που δεν θα πμωρεί τον αθώο λαό της και δεν θα καταργεί τα δημοκρατικά δικαιώματά του.